imprimé sur www.torah-box.com/torah-pdf

תינוקת. ד' ליות. ב"ה לא כתו לעופין כדאמר בגמרא מעשה ונתן לה רבי ד' ליות מתוך שנים עשר חדש וכן נראה דד' ליות נב"ש א) אפילו מפוזרות כמו נב"ה: **בל** זמן שהרוק מלוי בתוך הפה. שרוקה מחמת תשמיש אליבא כל הוס המחבר ונאסר יום עשרים. הגה שהרי למודה בעשרים ולא עקרתו אלא שני פעמים שהרי עקירה האחרונה של עשרים האחרונה שלא ראתה שאחר השלשים שנים לאו עקירה היא שהרי לא שינתה ליום שלשים השלישים ולא ראתה עד יום עשרים לחדש כוותיה: מפני שאורח. זה שחזר לשוב יום עשרים

ונאסר יום עשרים מפני *שאורח בזמנו בא: מתני' נשים בבתוליהם כגפנים יש נפן שיינה אדום ויש נפן שיינה שחור ויש נפן שיינה מרובה ויש נפן שיינה מועט ר' יהודה אומר כל נפן יש בה יין ושאין בה יין ה"ז דורקטי: גמ' תנא דור קטע *תני רבי חייא כשם שהשאור יפה לעיסה כך דמים יפין לאשה תנא משום ר"מ כל אשה שדמיה מרובין בניה מרובין:

הדרן עלך האשה

תינוקת *שלא הגיע זמנה לראות וניסת ב"ש אומרים נותנין לה ארבע לילות וב"ה אומרים *עד שתחזה המכה הגיע זמנה לראות וניסת ב"ש אומרים נותנין לה לילה הראשון וב"ה אומרים ²עד מצאי שבת ארבע לילות ראתה ועודה בבית אביה ב"ש אומרים ³נותנין לה בעילת *מצוה וב"ה אומרים כל הלילה כולה: גמ' אמר רב נחמן בר יצחק ואפילו ראתה ממאי מדקא מפליג בסיפא בין ראתה בין בשלא ראתה מכלל דרישא לא שנא הכי ולא שנא הכי תניא נמי הכי ב"ה אומרים עד שתחזה המכה ⁴בין ראתה בין לא ראתה: עד שתחזה המכה: עד כמה אמר רב יהודה אמר רב כל זמן שנורחת כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי נחזיה זו איני יודע מה היא אלא ⁵כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה מחמת תשמיש נחזיה דקאמר רב היכי דמי אמר רב שמואל בר רב יצחק לדידי מפרשא לי מיניה דרב ⁶עזמדת ורואה יושבת ואינה רואה בידוע שלא חיתה המכה על גבי קרקע ורואה על גבי כרים וכסתות ואינה רואה בידוע שלא חיתה המכה על גבי כולם ורואה ע"ג כולם ואינה רואה בידוע שחיתה המכה: הגיע זמנה וכו': איתמר שמשה בימים רב אמר לא הפסידה לילות ולוי אמר הפסידה לילות רב אמר ⁷לא הפסידה לילות עד מצאי שבת תנן ולוי אמר הפסידה לילות מאי ארבע לילות דקתני ארבעה עונות ולרב למה לי למיתנא ארבע לילות אורח ארעא קמ"ל דדרכה דביאה בלילות וללוי ליתני ארבע לילות עד מצאי שבת למה לי הא קמ"ל ⁸דרשי למבעל לכתחלה בשבת כדשמואל *דאמר שמואל ⁹פרצה דחוקה מותר ליכנס בה בשבת ואע"פ שמשיר צרורות איתמר בעל ולא מצא דם וחזר ובעל ומצא דם רבי חנינא אמר מטמאה ורבי אסי אמר טהורה ר' חנינא אמר ¹⁰מטמאה דאם איתא דהוה דם בתולים מעיקרא הוי אתי ורבי אסי אמר מטהורה דילמא אתרמי ליה כדשמואל *דאמר שמואל יכולני לבעול כמה בעילות בלא דם ואיזך *שאני שמואל דרב גובריה *אמר רב ¹¹בוגרת נותנין לה לילה הראשון וה"מ שלא ראתה אבל ראתה אין לה אלא בעילת מצוה ותו לא מיתיבי ¹²מעשה ונתן לה רבי ארבע לילות מתוך י"ב חדש ה"ד אילימא דיהיב לה כולהו בימי קטנות

מתני' כל גפן יש בה יין. כל אשה יש לה בתולים תמיד: ושאין לה הרי זה דור קטוע. (א)וכיון שאין להן תמיד מרובים אין בניהן מרובין:

הדרן עלך האשה

תינוקת. נותנין לה ארבע לילות. לשמש ואפי' רואה אמרינן דם בתולים הוא: עד שתחזה המכה. מפרש בגמרא: הגיע זמנה לראות. ולא ראתה: עד מצאי שבת. והיא מיקמ בכרמיני: **גמ'** אפילו ראתה. בכים אמיה אמרו ב"ה הואיל ולא הגיע זמנה לראות נותנין לה עד שתחזה המכה: דמפליג בסיפא. בהגיע זמנה קתני מילוק בין ראתה ללא ראתה: שנורחת. לקמן מפרש: שהרוק מצוי. שרואה מחמת תשמיש: עד מוצאי שבת תנן. ביום ובלילה: דשרי למבעל בשבת. אף ע"פ שלא בעל עדיין כי אם שני בעילות ופחמ דמוק: וחזר ובעל. בתוך מרבע לילות: טמאה. דדם נדה הוא: בוגרת נותנין לה לילה הראשון. ואפי' ב"ה לאמרי בהגיע זמנה לראות מרבעה המי מילי נערה דמשגיעו ימי הנעורים הוי זמנה לבל בוגרת לילה הראשון ותו לא: מתוך שנים עשר חדש. שבעל לילה הראשון והלך בדרך מיד ושהה שלשה חדשים וחזר ובעל ומצא דם וכן פעם שניה ושלישית וכא לפני רבי ואמר דם בתולים הוא:

עד שלא חיתה המכה על גבי קרקע ורואה על גבי כרים וכסתות ואינה רואה בידוע שלא חיתה המכה על גבי כולם ורואה ע"ג כולם ואינה רואה בידוע שחיתה המכה: הגיע זמנה וכו': איתמר שמשה בימים רב אמר לא הפסידה לילות ולוי אמר הפסידה לילות רב אמר לא הפסידה לילות עד מצאי שבת תנן ולוי אמר הפסידה לילות מאי ארבע לילות דקתני ארבעה עונות ולרב למה לי למיתנא ארבע לילות אורח ארעא קמ"ל דדרכה דביאה בלילות וללוי ליתני ארבע לילות עד מצאי שבת למה לי הא קמ"ל דרשי למבעל לכתחלה בשבת כדשמואל *דאמר שמואל פרצה דחוקה מותר ליכנס בה בשבת ואע"פ שמשיר צרורות איתמר בעל ולא מצא דם וחזר ובעל ומצא דם רבי חנינא אמר מטמאה ורבי אסי אמר טהורה ר' חנינא אמר מטמאה דאם איתא דהוה דם בתולים מעיקרא הוי אתי ורבי אסי אמר מטהורה דילמא אתרמי ליה כדשמואל *דאמר שמואל יכולני לבעול כמה בעילות בלא דם ואיזך *שאני שמואל דרב גובריה *אמר רב בוגרת נותנין לה לילה הראשון וה"מ שלא ראתה אבל ראתה אין לה אלא בעילת מצוה ותו לא מיתיבי מעשה ונתן לה רבי ארבע לילות מתוך י"ב חדש ה"ד אילימא דיהיב לה כולהו בימי קטנות

ונאסר יום עשרים מפני *שאורח בזמנו בא: מתני' נשים בבתוליהם כגפנים יש נפן שיינה אדום ויש נפן שיינה שחור ויש נפן שיינה מרובה ויש נפן שיינה מועט ר' יהודה אומר כל נפן יש בה יין ושאין בה יין ה"ז דורקטי: גמ' תנא דור קטע *תני רבי חייא כשם שהשאור יפה לעיסה כך דמים יפין לאשה תנא משום ר"מ כל אשה שדמיה מרובין בניה מרובין:

הדרן עלך האשה

**תינוקת *שלא הגיע זמנה לראות וניסת ב"ש אומרים נותנין לה ארבע לילות וב"ה אומרים *עד שתחזה המכה הגיע זמנה לראות וניסת ב"ש אומרים נותנין לה לילה הראשון וב"ה אומרים ²עד מצאי שבת ארבע לילות ראתה ועודה בבית אביה ב"ש אומרים ³נותנין לה בעילת *מצוה וב"ה אומרים כל הלילה כולה: גמ' אמר רב נחמן בר יצחק ואפילו ראתה ממאי מדקא מפליג בסיפא בין ראתה בין בשלא ראתה מכלל דרישא לא שנא הכי ולא שנא הכי תניא נמי הכי ב"ה אומרים עד שתחזה המכה ⁴בין ראתה בין לא ראתה: עד שתחזה המכה: עד כמה אמר רב יהודה אמר רב כל זמן שנורחת כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי נחזיה זו איני יודע מה היא אלא ⁵כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה מחמת תשמיש נחזיה דקאמר רב היכי דמי אמר רב שמואל בר רב יצחק לדידי מפרשא לי מיניה דרב ⁶עזמדת ורואה יושבת ואינה רואה בידוע שלא חיתה המכה על גבי קרקע ורואה על גבי כרים וכסתות ואינה רואה בידוע שחיתה המכה על גבי כולם ורואה ע"ג כולם ואינה רואה בידוע שחיתה המכה: הגיע זמנה וכו': איתמר שמשה בימים רב אמר לא הפסידה לילות ולוי אמר הפסידה לילות רב אמר ⁷לא הפסידה לילות עד מצאי שבת תנן ולוי אמר הפסידה לילות מאי ארבע לילות דקתני ארבעה עונות ולרב למה לי למיתנא ארבע לילות אורח ארעא קמ"ל דדרכה דביאה בלילות וללוי ליתני ארבע לילות עד מצאי שבת למה לי הא קמ"ל ⁸דרשי למבעל לכתחלה בשבת כדשמואל *דאמר שמואל ⁹פרצה דחוקה מותר ליכנס בה בשבת ואע"פ שמשיר צרורות איתמר בעל ולא מצא דם וחזר ובעל ומצא דם רבי חנינא אמר מטמאה ורבי אסי אמר טהורה ר' חנינא אמר ¹⁰מטמאה דאם איתא דהוה דם בתולים מעיקרא הוי אתי ורבי אסי אמר מטהורה דילמא אתרמי ליה כדשמואל *דאמר שמואל יכולני לבעול כמה בעילות בלא דם ואיזך *שאני שמואל דרב גובריה *אמר רב ¹¹בוגרת נותנין לה לילה הראשון וה"מ שלא ראתה אבל ראתה אין לה אלא בעילת מצוה ותו לא מיתיבי ¹²מעשה ונתן לה רבי ארבע לילות מתוך י"ב חדש ה"ד אילימא דיהיב לה כולהו בימי קטנות

ונאסר יום עשרים. הגה שהרי למודה בעשרים ולא עקרתו אלא שני פעמים שהרי עקירה האחרונה של עשרים האחרונה שלא ראתה שאחר השלשים שנים לאו עקירה היא שהרי לא שינתה ליום שלשים השלישים ולא ראתה עד יום עשרים לחדש כוותיה: מפני שאורח. זה שחזר לשוב יום עשרים

[לעיל מח.]

כתובות ו. לעיל יא:

[לעיל מ:] כתובות י:

[לעיל מ:] כתובות ב.

[לעיל כה:]

כתובות ט.

[לעיל מח.]